

MYSORE COMPULSORY PRIMARY EDUCATION BILL, 1961

Motion to consider—Debate (Contd.)

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯ ವಿಶಾಲವಾದ ಮೇರೆ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಇದ್ದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡಿ, ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ನ್ನು ದೇಶಾದ್ಯಂತ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಈ ವಿಭಾಗೀಕರಣ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ನಿನ್ನ ಈ ಮಸೂದೆ ಚರ್ಚೆಯಾದಾಗ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಮತ್ತು ಈ ಸಭೆಯ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ, ಮತ್ತು ವಿವಾಹಿತರಾದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಅನುಭವಶಾಲಿಗಳಾಗಿರುವಂಥ ಶ್ರೀ ಮರಾಠಾಧ್ಯಾಯ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ರತಕ್ಕಂಥ ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನ್ನು, ಇದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಂಪಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಾಫಲ್ಯವಾಗುವುದೆಂದು ಅವರ ಬಾಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ಅನೇಕ ಜನ ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ, ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಕಲಮುಗಳ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ ಮತ್ತು ಜನತೆಯ ಆಸೆ ಏನಿದೇನೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಬರುತ್ತವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕಾನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಶನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವಾಗಲೇ ಬೇಕು, ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ತಾವು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಈಗ ತಾನೆ ಚುನಾವಣೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಲಮಿನ ಒಳ್ಳೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೆಂದು ಈಡೇರಿಸದೇ ಈ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತಲುಪಿಸುತ್ತಿರುವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದು ಒಂದು ಚುನಾವಣಾ ಆಯುಧ, ಸ್ಪೋರ್ಟ್ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದೇವೆ. ಜನತೆಯ ಆಶೋತ್ತರಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರಿಸಿದ್ದೇವೆಂಬುದಾಗಿ ನೀವು ಮಾತನಾಡುವುದು ನೋಡುವುದು, ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ನೀವೂ, ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳು ಜನಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಹಾವಾಡಿಗರವನು ಮೋಡಿ ಹಾಕಿದ ಹಾಗೆ, ಮೋಡಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೀರ. ಚುನಾವಣೆ ಹತ್ತಿರ ಬರುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮೋಡಿ ಹಾಕುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈಗ್ಗೆ ಮೂರು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೆ, ನಾವು ನಿಮಗೆ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರಲ್ಲಿ ಅನುಕ್ರಮ ಇತ್ತೆಂದು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು ಎಂದು ಅಧ್ಯಕ್ಷರ ಮುಖಾಂತರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ, ಈ ವಿಭಾಗಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ಸಮನ್ವಯ ಮಾಡುವಾಗ, ಈ ವಿಧೇಯಕದಲ್ಲಿ ಸೇರಿರುವ ಕೆಲವು ಕಲಮುಗಳು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ವಿವಾಹಿತರುಗಳು ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಫೆನಾನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಮೆಮೊರಾಂಡಮ್ ನಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟೋ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ಮಹತ್ವ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಈಡೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ರಕ್ಷಣಾ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಮೆನನ್ ಅವರು ಯುವಕ ಯುವತಿಯರು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಿಲಿಟರಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಈಡೇರಿಸಲು ನಮ್ಮ ಆರ್ಜ್ಜಾರಾಹ್ ಗಣಮುಖಿಯವರು “ಗನ್ ಮುಖ” ಯಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಬಂದೂಕ ಹಿಡಿದ ಎಫ್. ಸಿ. ಸಿ. ಪಡೆಯನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಬ್ಬ ಸಿ. ಎಫ್. ಸಿ. ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ದೇಶದ ರಕ್ಷಣೆಯಲ್ಲಿ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇವರು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಇರತಕ್ಕುದಲ್ಲ ನಡೆಯುವಾಗ ದೂರವಾಗಿದೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಡೆಯುತ್ತೆ.

†Indicates that the remarks or speeches have not been revised by Member concerned.

(Sri C. J. MUCKANNAPPA)

ದೊಡವಾಗಿದೆ. ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥದನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡುಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಸುಳ್ಳಿನಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು, ಅಪದ್ಧ, ಅನತ್ಯಕ್ತದ್ವಾರಾ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆ? ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕಂಥ ಎಲ್ಲ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಮಗ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾಗಬೇಕು, ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಬೇಕು, ಆಣ್ಣಾರಾವರಂತೆ, ರಾಜಯ್ಯ ನವರಂತೆ ಮುಂತಿತ್ತಾಗಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು ಉತ್ತಮವಾದರಾಯನ ಮಗ ಧ್ಯವನಂತೆ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಹೆಸರನ್ನು ಗಳಿಸಲ ಎಂಬ ಆಶೆ ಅಕಾಂಕ್ಷೆ ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆ ಆಶೆ ಆಶೋತ್ತರಗಳಿರುವಾಗ ನೀವು ಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಶನ್ ಏಕೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪ್ರಜೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ, ಆರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಅವನು ಎಷ್ಟು ದೊರೆ ಮುಂದೆ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಅರಿತಿದ್ದೀರ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ತರುತ್ತೇವೆಂದು ಡಂಗೂರ ಹೊಡೆದರೆ ಏನು ಸಾಧಿಸಿದಂತಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಕ್ಕೆ ಅವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಆರ್ಥಿಕ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇದೆಯೇ? ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಯಾರು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೆಯ ರಾತ್ರಿ ನಾವು ಮರಾಠಾಧ್ಯಕ್ಷರ ಈ ವಿಚಾರ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಪರಮ ಯುಗೋಸ್ಥಾನಿಯಾ, ಬೆಕೋಸ್ಲೇವೆಕಿಯಾ, ರಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಜುಕೇಶನ್‌ನನ್ನು ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಅವರ ಮಕ್ಕಳು ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಬೇಕೆಂದು ಅವರೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಆಮೇರಿಕಾದೊಳಗೆ 16 ವರ್ಷದೊಳಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಾಗಬೇಕು; 16 ವರ್ಷವಾದ ಮೇಲೆ ಯಾರಿಗೂ ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವ ಯೋಗ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆಯೋ, ಅಂಥವರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಿಕ್ಕವರು ಮಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿಯೋ, ಬೇರೆ ಕಡೆಯೋ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿ ಬುದ್ಧಿವಂತನಾದವನು, ವಿದ್ಯಾ ಅರ್ಹತೆಯುಳ್ಳವರನ್ನು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪದವೀಧರನಾಗಿ ಸ್ಕಾಲ್‌ಶಿಪ್, ಸ್ಟೆಂಡಿಂಗ್, ರಾಕೆಟ್ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳವರು ಪದವೀಧರ ರಾಗುತ್ತಾರೆ. Compulsory education ಎಂಬ ಉದಾತ್ತ ಧ್ಯೇಯವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿನವರು ಮತ್ತು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಎಲ್ಲಿದೆ. 11, 14 ವರ್ಷಗಳಾದ ಮೇಲೆ, ಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಅದಮೇಲೆ ಆ ಹುಡುಗನನ್ನು ಯಾವ ಊರಿಗೆ ದನ ಕಾಯುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೀರಾ! ಮುಂದೆ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೀರ. ಸರ್ಕಾರ 14 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬಂದು ಬಡುತ್ತೀರಾ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಡ್ಡಿ ಕೊಟ್ಟು ಏನು ಉಪಯೋಗವಾಯಿತು? ಪರ್ಸೆಂಟೇಜ್ ಅರ್ಥ ಲೆಟರೆಸ್ ಇನ್‌ಕ್ವಿನ್ ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರ? ಇದು ಸಾಕುಮಾಡಿ. ಇಂಥದ್ದು ಮಾಡಬೇಡಿ. ನಿಮ್ಮ ಮನೋದೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿರತಕ್ಕಂಥ ತತ್ವವನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಲಂಕೋಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನೀವು ಜಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನೀವು ಜಾಡುಗಾರರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ದೇಶದ ಜನತೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣುರಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಹುಪ್ಪಾರು ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. Compulsory Primary Education ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲು ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಥ ಆಫ್ ಟೀಚಿಂಗ್ ಎಲ್ಲದಾದರೆ? ಟೀಚಿಂಗ್‌ಮೇನ್ ನಿಮಗೆಲ್ಲದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಟೀಚಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ

ಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ದಂಡನಾಯಕನಿಲ್ಲದಂಥ ಪೇಣಿಯಂತೆ ಆಗುತ್ತದೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಮು. ದೇವರಿಲ್ಲದ ಗುಡಿ ಹಾಳು ಬಿದ್ದು ಅಂಗಡಿಯಂತೆ ಇದೇ ನಿಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣದ ಕ್ರಮ.

9-00. A. M.

ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.— ಯಾವಾಗಲೂ ಈಗ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ನೇ ಸ್ಕೂಲುಗಳಿಗೆ ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಎಲ್ಲ ಟ್ರೈನ್ಡ್ ಟೀಚರ್ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಸಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ನೀವು ಯಾವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಕೈಕೆಳಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಈಗ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ದ್ದೀರಿ. ಮುಂದಿನ ಪೀಳಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಅವರು. ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿಮಾಡತಕ್ಕ ಶಿಲ್ಪಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಅದವನ್ನು ತನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿಯವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಾ್ ದೊಡ್ಡಮೇಟೆಯವರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನೂ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಶಿಲ್ಪಿಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲರತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಸತ್ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಈಗಿನ ಸಂಭವದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೂಡಲೇ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.— ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಂಗೀತಗಾರರು, ಚಿತ್ರಗಾರರು, ಶಿಲ್ಪಗಾರರು ಎಲ್ಲರೂ ಇದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಟೀಚರ್ಸ್‌ನೇ ಈಗ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಈ ದೊಡ್ಡನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತಕ್ಷಣ ಎಷ್ಟು ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಮಗೆ ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಜನ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮನೋಧಿ ಈಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ನಿಜವಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಶಿಕ್ಷಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಕಾರ್ಯ ಕರಾಪಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೂ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೂ ತರುತ್ತಿದ್ದೀನಿ. ಶ್ರೀ ಮಾ್ ರುದ್ರಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅರಣ್ಯ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ನಿಮಗೆ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಖೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಹೇಗಿದೆಯೆಂದರೆ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನು ಪರ್ಣಕುಟೀರದಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿದಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಅವರು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ನೀವು ವಸಿಷ್ಠರಾಗಿದ್ದೀರಿ. ನಿಮ್ಮ ಧೈರ್ಯ ಬಹುವಿರಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಆಗು ಹೋಗುಗಳು, ಕಷ್ಟ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು, ಎದುರಿಸಬೇಕಾದವುಗಳು, ಮತ್ತು ಅದ್ವಿ ಆತಂಕಗಳು ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ, ಇವರು ಏಕೆ ಹೀಗೆ ಹಾರಾಡುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖ.— ನಾನೇನು ಮಂತ್ರಿಯಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಹಾರಾಡುವುದಕ್ಕೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.— ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗ ಅಷ್ಟಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಣ ಹೊಂದಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ಇಲ್ಲ. 1961-62ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಹಣ ಏನೇನು ಸಾಲದು. 1961 ರಿಂದ 1966ನೇ ಸಾಲಿನವರೆಗೆ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣವೂ ಸಹ ಸಾಲದು. ವೇತದಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ 10 ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 6 ಲಕ್ಷ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳು, ಇನ್ನು 4 ಲಕ್ಷ ಗಂಡುಮಕ್ಕಳು ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಹೆಣ್ಣುಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸ್ಯಾಲರಿ ಪಿಪ್ ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲೂ ಬಡಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮಿಡ್‌ಡೇಮೀಲ್ ಇವುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೋ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಾಗಲ್ಲ. ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿರುವವರು ಯಾರು ಎಂಬುದೂ ಸಹ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ರೋಕರ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಎಂದು ಬೇರೆ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿಯೇ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ನಮಸ್ಕೆಯಾದುದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಧ್ಯಾ ಖಾತೆಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಶ್ರೀ ಅಣ್ಣಾರಾವ್ ಗಣಮುಖಿಯವರು ವೇತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿರುವುದು ಕನಸಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಮತ್ತೇನು ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕಡ್ಡಾಯ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸದೆ ಇದ್ದವರಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಶಿಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ವಿಧಿಸುತ್ತೇವೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಿರಿ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಮಸೂದೆಯ 18ನೇ ಸೆಕ್ಷನ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ರಾಡಿಕಾರ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ರೆಫರ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಬರತಕ್ಕ ರಿಟ್ ಮಿಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ರ್ಯಾಟಿಫೈ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಲು ಇನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಣ್ಣು ತೆರೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ವಿಧ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನು ಎಚ್ಚೆತ್ತು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವಾಗ ಸಾಕಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ಹಣವಿಲ್ಲ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯಿಗಳೂ ಇಲ್ಲ. ಇವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಹುಸಿ ಮಾತು. ಇದು ಒಂದು ಬೊಡ್ಡ ಚುನಾವಣೆಯ ಸ್ಕಂಟ್ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†Sri F. H. MOHSIN (Hubli).— Sir, I rise here to support the Mysore Compulsory Primary Education Bill brought before the House. While doing so, I wish to make certain observations.

Sir, it is gratifying to note that though much delayed, this kind of legislation has at least come before us in this session. It is heartening to note that we are going into a new era of educating our Children to the primary stage. It is also a very bold step to see that our Government is proposing to introduce free and compulsory education throughout the State. This free and compulsory education has already been there in some of the integrated areas, but not in the old Mysore area. So, this Bill is intended to bring about a uniform policy in the primary education field regarding the introduction of free and compulsory education. I really congratulate the Education Minister who is piloting this Bill.

Sir, regarding this Bill, I may state here certain facts which are not quite appreciated by the public. Though compulsory education is in force in the Bombay Karnataka area, we hear so many complaints regarding the teachers. The teachers are not been provided properly.

The teacher-pupil ratio is prescribed as 40: 1, whereas, there have been so many schools where the ratio is 100:1 and even more. If we are to provide such kind of education, though it is free and compulsory, I do not think that any good purpose will be served. It will be mere wastage of money, if we under the name of free and compulsory education think or treat these boys as only sheep to be teathered in the shed. The teacher will not be in a position to teach anything and the student will not be able to learn anything. Sir, before taking this step, we have to think twice as to whether we have got funds for the appointment of teachers, whether we have opened institutions to train teachers before doing all this, whether we can with so much energy forge ahead.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—In Bombay area, all teachers are trained, is it not ?

Sri F. H. MOHSIN.—All teachers are not trained. At least in the case of urdu teachers, I may say that more than 50 per cent are untrained even to-day. It may be 80 per cent even. I am definite.

So, Sir, before bringing this measure, I would like sound a note of caution to the Education Minister just to see whether there is trained personnel, to train these boys. Otherwise I only, say, begin this with caution. Do not have compulsory primary education throughout the area at once.

You first say whether there are sufficient number of teachers, whether there are school buildings and whether there are funds ; then, you might enforce the policy. (What we see in the Bombay Karnatak areas is, we have no training institution in Urdu even now.) More than 70 per cent are untrained. Of course, now the Education Minister has come to the aid and has opened a new Urdu section in the Training College in Dharwar. There must be many more such training institutions throughout the State. Without a trained personnel, it would not be possible to take the children in a right path.

Sir, in the Bombay Karnatak area, so many private agencies are running schools. But, it is very surprising to note that there has been a circular to the effect that no private agency should start a primary school. I do not know the reason why.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I may inform the Hon'ble Member that wherever there is already a school, some people come forward to start another school needlessly. It would be a waste. Such a thing we do not allow.

Sri F. H. MOHSIN.—If it is to prevent unhealthy competition, I welcome it. But, I have received representation that even in places where there are no private schools, they are not allowed to start a new school.

Then, Sir, about the school buildings. There are villages where they cannot contribute even the 1/3 of the 3,000 rupees that is required for the construction of a school room. What is the state of affairs ?

(Sri F. H. MOHSIN)

Will it mean that wherever the villages cannot come forward with their contribution, that place should go without compulsory primary education? There is no meaning in introducing compulsory education and then calling for help from the public. This would be like giving in one hand and taking it away in the other. For the linguistic minority, it would be a more difficult task. They may not be able to collect funds for school buildings. So, let there be a policy to construct building to Urdu, Marathi and Kannada together. This would foster a kind of friendship and brotherhood among the children themselves. There should be one Head Master for the whole school. This would promote emotional integration also.

Then, Sir, about the trainees in the Urdu section in the Dharwar Training Institute, I have a word to say. Those trainees are feeling that it is only a sort of a detention for years—the period of training—because they are not allowed to take non-vegetarian food there. There are so many non-vegetarians in the Kannada section also. I do not know why the authorities are so sophisticated. I do not know the sentiment. It cannot be made compulsory for two years. I hope, the Education Minister will see to this difficulty and set it right.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I am told, per week they are free to take as much as non-vegetarian food outside.

(laughter)

Sri F. H. MOHSIN.—Why not allow them to take there itself? I hope, the Education Minister, who knows the vitamins of non-vegetarian food, sets this right.

About Girls education in Urdu schools, I have got to say something. After 11 years of age, these girls, according to their custom of the community, observe purda. Bullock carts were provided. This facility was prevailing in Mysore and Bombay-Karnatak area. Due to removal of this facility girls of that age have stopped coming to schools.

Sri H. V. KOUJALGI.—In Pakistan they removed purda system; are you aware of it.

Sri F. H. MOHSIN.—Till such time the society advances here also, we will have to give certain facilities. Otherwise, we will be depriving these girls from getting education.

About fees in primary schools. It is true that no fee is being charged for primary education but library fee and some other fees are asked for and the total amount that the student has to give exceeds the fees which were charged formerly. This should not be allowed. Some parents find it difficult to pay even these fees. I hope the Education Minister will remedy this situation.

As regards the taking over of the institutions, in the five integrating areas, different systems are prevalent. In the Hyderabad Karnatak and old Mysore areas Government is running primary schools. In Bombay Karnatak area primary education is entrusted to the district school boards. I am of the opinion that the Government should take over all primary schools in the State and run them themselves. There should be one policy and I prefer that the Government should run all primary schools within Bombay Karnatak area.

Coming to the lot of the teachers, I must say that we cannot get qualified teachers unless we pay them better. Every primary school teacher should get a minimum of Rs. 100 per month. Unless we draw competent teachers, primary education is bound to suffer.

With these few observations I commend the Bill.

Sri L. B. BIRJE (Spoke in Marathi).—

Sri V. P. DEENADAYALU NAIDU.—I am told Sri Birje is good in English. I suggest he speaks in English, so that we could also know what he has to say.

Mr. SPEAKER.—He can try to understand Marathi also. He should attempt to learn Marathi.

9-30 P.M.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ (ಮೈಸೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇರುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಬಹಳ ಹೆದರಿಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ಈ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದರೂ, ಇವೊತ್ತು ಒತ್ತಾಯವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತೀರ್ಣವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದ ಅನಿವಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ವಿಷಾದಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಷ್ಟೇ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಆ ನೀತಿಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಫಲ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗತೋ, ಅಷ್ಟು ಫಲ ದೊರೆಯದೆ ಹೋದ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಈಗ ಒತ್ತಾಯ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಶಾಸನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ನಾನಾದರೂ ಭಾವನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಇದುವರೆಗೂ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಪ್ರಯತ್ನ ನಾವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ ಈಗ ದೊರೆಯುತ್ತಿರುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಮಟ್ಟ ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಗಳ ಖರ್ಚು ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರವಾಗಿರುವ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ, ಎಲ್ಲ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ದೊರೆತಿಲ್ಲವೇ ಅಂಥ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿರುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಪ್ರತಿ ಶೇಕಡ ಹತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೂಡ ಹಾಜರಿಲ್ಲದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಹಾಜರಿ ರಿಜಿಸ್ಟರನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಖ್ಯೆ 40-50 ಇದ್ದರೆ, ಬಂದಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆ ನಾಲ್ಕೈದು ಇರುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲದೇ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಾದರೂ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅಲ್ಲದಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇರುವ ಜನರು ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಹಲವಾರು ನೆಪಗಳಿವೆ. ಕೆಲವು ನ್ಯಾಯವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಕೆಲವು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲದವೂ ಇರುತ್ತವೆ. ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಗ್ರಾಮದಿಂದ ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಸಂವರ್ಧನಗಲ್ಲು ಬೈಸಿಕರ್ ಮೇಲೆ ಹೋಗುವುದರಲಿ, ಎಂಟು ಹತ್ತು ಮಿಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂಥ ಸಂವರ್ಧನಗಳಿವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಾಲ್ಕೈದು ಮೈಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡಬಲ್ಲರೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿವೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾವು ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ಆರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಕಾರಣಗಳು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನಾವು ಒಪ್ಪತಕ್ಕವಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ಸ್ವಾಮಿ, ನಾವು ಜೀವಿಸೋಪಾಸುಕ್ಕೆ ಈ ವಸ್ತ್ರಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಬೇಕು. ಗ್ರಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಾನು, ನನ್ನ ಹೆಂಡ-ಮಕ್ಕಳು ವಾಸವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೇನು ಮಾಡೋಣ? ಅದುದರಿಂದ ಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆಂದೋ ಅಲ್ಲದೆ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಹೀಗಾಗಿ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂದಾಗ ಮಕ್ಕಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕಾಗಿ ಬರ್ಚೆಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಕೋಟ್ಯಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ಎಷ್ಟು ಬೇಗ ಪೊರಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರಿಣಿತರಾದವರೂ ಅಂದಾಜು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ನಮಗೆ ಎಂತಹ ವಿರಾಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದದ್ದು. ನಾನು ಒಂದು ಸಾರಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುವ ಸ್ಕೂಲೊಂದನ್ನು ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದಾಗ ಎರಡು ಮಕ್ಕಳು ಅಲ್ಲಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಹುಡುಗರಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿದರೆ Educational waste ಎನ್ನುವುದು. ಇಷ್ಟೊಂದು ಇರುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಈಗಿರತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಂತೆ ಇದನ್ನು ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅಷ್ಟೆನ್ನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗದೆ ಇರುವಾಗ ಈ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಒತ್ತಾಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡುವ ಮನೋಭೆಯು ಬಂದಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಶಾಸನದಂತೆ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಅವಧಿಯೊಳಗಾಗಿ ಇದನ್ನು ತರಬೇತಿ ನೀಡುತ್ತ ಈಗಲೇ ಕಾರಾಂತಿತವಾಯಿತು. ತಾವು ವಾಸ್ತವವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಡಿ, ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ದೋಷಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳು ಕೂಡುವುದಕ್ಕೆ ದೋಷಗಳಿವೆ ಎಷ್ಟು ಶಾಲೆಗಳಿವೆ? ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೂಡುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ಥಳ ಎಲ್ಲರವ ಶಾಲೆಗಳು ಇವೆ. ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಮಕ್ಕಳೂ ಹೀಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳ ಎಲ್ಲದೇ ಇರುವ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳು ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ನಾನೂ ಒಂದು ಕಡೆಹೋಗಿ ಇಂತಹ ಶಾಲೆ ದೊಂದನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಅದು ಒಹೊಳೆ ಹಿಂತಾಟಕವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಅಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ಹರಿ ಜನರ ಮಕ್ಕಳೂ ಪಾಠಶಾಲೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದವರನ್ನು ಅಲ್ಲರವ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು ಪಾಠಗಳನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪಾಠ ಹೇಳಬೇಕು ಅಲ್ಲಿ ಶಾಲೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದು ಮಾರಮ್ಮ ದೇವಸ್ಥಾನವಂತೆ, ಅದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹರಿಜನರನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾರಣ ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಮೇಲೆಯೇ ಇದೆ. ನಾವು ಅದೃಶ ನಡೆಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕವರು ಈ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಗ್ರಾಮಸ್ಥರನ್ನು ಆಪಾದಿಸಿ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನೇ ಆವಾಧನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮಗೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಡೆದು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ದುಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಅಶಕ್ತತೆ ಇರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೋಟಿ, ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುವ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದೆಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮೂರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಒದಗಿಸಿ ಒಂದು ಪಾಠ ಶಾಲೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಚಿಂತೆಯೇ? ಎಲ್ಲ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಶಿಲ್ಪವೋ ಅಲ್ಲ ಮರಗಳ ಕೆಳಗೆ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದೇಕೆ? ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಂಡೇ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ನಿಬಂಧನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಾಸನವಿದೆ. ಆಮೆಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವಂತೆ ಇರುವ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಮಕ್ಕಳು ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಕ್ಷಿಯಾಗದಂತೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಕೊಡುತ್ತ ಇರುವುದು ಪಾಪ ಈ ಪಾಪವನ್ನು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಿಸುವವರೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರ ಹಿಂಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ವಾಸ್ತವಾಂಶವನ್ನು ಇದರಿಂದ ಬಿರತಕ್ಕ ಸತ್ಯಾಂಶವನ್ನು ನಾವು ನೀವು ಎಲ್ಲರೂ ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವವರೆಗೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬೇಕು. ಫಲ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹೆದರಿಕೆಯ ಮನೋಭಾವನೆಯಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿರುವೆಂದು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹುಡುಗರು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವಾಗ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಕುಕ್ಷಿಗಾಗಿ ಒಂದು ದಿನವೂ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗದೇ ಇರುವ ಮಕ್ಕಳೂ ಇವೆ. ನಮ್ಮ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಜನರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ? ಎಷ್ಟು ಜನ ಒಂದು ವರ್ಷ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವ ಮಾಹಿತಿ ನೋಡಬೇಕು. ಈಗ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯತಕ್ಕ ಮಟ್ಟವನ್ನು ನೀವು ಆರೋಚಿಸುವುದಿಲ್ಲ ನೋಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿ ವಿಫಲವಾಗಿದೆಯೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಸಫಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಷ್ಟೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಉಪಕರಣಗಳು ಬೇಕು ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಕಠಿಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಅರ್ಧ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಬಾಲಭೋಧೆ ಪುಸ್ತಕ ಸಿಗದೇ ಇರುವ ದಿನಗಳೂ ಇದ್ದವು Immediate Part ಹೋದ ವರ್ಷದ ಬಗ್ಗೆ ಅಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ಇಲ್ಲ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡದೇ ಇರುವ ಪದ್ಧತಿಯೆಂದು ಕೊಡು ಬಂದಿದೆ. ಇಷ್ಟು ನಿಧಾ ವಾಗಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿನ ಪಾಠಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳೇ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿಯೂ ಮಕ್ಕಳು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕಾಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಪಕ್ಕ ಒಂದು ಹತ್ತು, ಹನ್ನೆರಡು ಸಾರಿಯಾದರೂ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಂಗಡಿಗೆ ತಿರುಗಿ ಬರಬೇಕು. ಯಾವತ್ತು ಹೋಗಿ ಕೇಳಿದರೂ ಪುಸ್ತಕವಿರುವುದಿಲ್ಲ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಸಾರಿ ಕೇಳಿದರೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ ಏನೋ ನಮಗೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಂದು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಬೇಕೇ? ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಪುಸ್ತಕಗಳ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಪುಸ್ತಕಗಳಿದ್ದರೂ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ನಾವೇ ಪಾಪಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಕೆಂದರೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೇ “ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಾಲ್ಲ” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತವೆ. ಆಗ ಅವು ಬಂದಾಗ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಒಂದು ತರದ ಕುರುಡು. ಮಮತೆಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯದಿಂದ ಪುಸ್ತಕ ತರಲು ಇಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗಿದ್ದೇನೆ. ತಾವು ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಬಹುಮುಖ್ಯ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದು ಬಾಕಿ ಎಲ್ಲ ಜವಾಬ್ದಾರಿಗಳಿಗಿಂತ ಇದು ಹೆಚ್ಚಿನದು ಜೀವನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಒಂದು ಹೊತ್ತಿನ ಆಹಾರವನ್ನು ಒದಗಿಸದಿದ್ದರೆ ತಪ್ಪಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದು ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಪರಿಯಾಗಿ ಸುರಕ್ಷಿತವಾದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿ)

ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು. ಇಷ್ಟು ಮಾಹಿತಿ ನೀಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ, ನೀವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ನಮ್ಮ ಎರೋಡ್ ಪ್ರದೇಶದ ಅಗಲೇ ದಳಪ್ಪ ಪಕ್ಷವೇ ಅಗಲೇ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಅರ್ಥ ಇಲ್ಲ. ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ನೀವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಯತ್ನ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ನೀರಿಯದ ಗಂಟಲಿಗೆ ಹಿಡಿದು ನುತ್ತು ತುರುಕಿದಂತೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಹೊಣೆವನ್ನೂ ಸುಸಜ್ಜಿತಗೊಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕದು ಹೋಗಿ ಎ-ದು ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿವರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮೀ, ಈ ಮನೂವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಮೂರನೇ ಚಾಪರಿಸ್ಲ Primary School Panchayat courts ಎಂದಿದೆ ಒಂದು ದಶಮಾನಂದಿವಲೂ ಒಂದು ಫೋಜಣಿ (faddist) ಯಂತೆ ಒಂದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ರಾಷ್ಟ್ರ ಬರಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಪಂಚಾಯಿತಿಗೆ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರ ವನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಅಂತಹ ಫೋಜಣಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸುವವರು ನಡೆಕೊಳ್ಳುವವರು ಅದೇ ಛಿತ್ತಕ್ಕೆ ಬೇಕು ಇವರಲ್ಲಿ ತ್ರೈವಿಜದ ಬೇಕು ಇವೇ ನಂಬಿಕೆ ಇದ್ದರೆ ಇದರ ಸಾಫಲ್ಯ ಹೊರೆಯುತ್ತದೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ತಕ್ಕದ್ದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಎರಡು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಚೇರ್ಮನ್ ನ್ನು ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್ ನ್ನು ಪಂಚಾಯಿತಿ ನದಸ್ಯರ ಪೈಕಿ ಇರುವ ಮಹಿಳಾ ವದಸ್ಯರು ಒಬ್ಬರು ಇವರು ಸೇರಿದಂತೆ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಿದೆ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಕೋರ್ಟಿಗೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಜುಲ್ಮಾನೆ ಎಂದಿನ ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದರ್ಜೆಯ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಸಂತರ ವಿವತ್ತು ನಯಾಪೈಸೆಗಳು ಎಂದಿದೆ ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಈ ಸಭಾ ಸ-ಸ್ಯರೊಂದಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅದು ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳ ವೈತಮ್ಯವಿದೆ ಯಾವ ಪಕ್ಷ ಬರಬಾರಿತ್ತದೋ ಆ ಪಕ್ಷದವೇ ಚೇರ್ಮನ್ ನ್ನುರಾಗಿ ವೈಸ್ ಚೇರ್ಮನ್ ನ್ನುರಾಗಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಇಂತಹ ಪಕ್ಷ ಪಂಗಡಗಳ ವೈತಮನವಿಂದ ನಡೆದು ತಕ್ಕ ಜತೆಗೆ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಇದು ದುರೂ ಪದೋಗಮಾಗಲು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆಮೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನು ವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡ ಬೇಕು, ಆರೋಪ ಮಾಡ ಬೇಕು ಒಪ್ಪಿಸಿ. ಪ್ರಗ ತಪರವಾದ ನೀತಿ ಮನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಮುಂದೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿ ಅನುಸರಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಮನೂವೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಈಗಿನ ಸ್ಥಿತಿ ವೇತದಲ್ಲಿ ಬೇರಾಗಿವೆ ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತವನ್ನು ನೀಡ ತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ANNARAO GANAMUKHI.—Mr. Speaker, Sir, I want to intervene because the main reply will be given by the Deputy Minister. I should say that Hon'ble Members of this House have thrown a flood of light on the future of compulsory primary education and they have felt doubtful about the effective arrangements to be made in regard to this education. As far as building programme is concerned, there is great criticism about the accommodation available in our State. I think they are based on facts, but here I must state that in the first year of the compulsory education we will have exactly 1,92,000 boys and girls to enter the schools. In our State there are 3,000 primary schools. So taking this number, we will see what is the additional number of children per school. In that way, if we take into account of the number of children to be enrolled and the number of schools as existing now, then per school the additional number will be 3.35. So I think we have exaggerated the magnitude of the problem to a little extent. Of course I agree that with

the advance of years, the problem will become serious during the third, fourth and fifth year. So in the current year only 8 boys will be accommodated in the school, whether it is an improvised school, whether it is a pucca school, whether the school is run in a temple or in a hut, but the average number to be adjusted in a school is 8. So I do not think this accommodation may not be available in the school. The Government of India has given only Rs. 1,000 per school. We should provide Rs. 1,000 and we will have to claim only Rs. 500 from the Centre. That is the pattern obtaining throughout India and they have refused to take our suggestion for Rs. 3,000 per room. There are other agencies. Besides Rs. 4 lakhs provided during the next year, we will have provision in the N.E.S. budget. We will have to take the help of L.D. works. By so doing, I think we will be able to meet about 50 per cent of the cost of the building and the other 50 per cent will have to be met by the taluk boards and the people.

Sri SRINIVASA SHETTY.—Am I to understand that the Government contribution will be 50 per cent?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—My estimate is that at least 50 per cent will be met by the Government through L.D. works and I think the people and the taluk boards will have to contribute about 50 per cent.

As far as teachers are concerned, for the first year, we require about 6,300 teachers and we get every year about 5,000 trained teachers.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಿಯವರು ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವಕ್ಕೆ ಡೆಪನಿಟಾಗಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳಿ.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—Nobody can consent to such an arrangement. If complaints are put forward, we will see that some arrangement is made by taking a room or house nearby.

Sri. F. H. MOHSIN.—Will the Government consider about the construction of quarters for the teachers also?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—It is not an immediate programme before us. According to Plan, we will have 580 or so. That will not touch the fringe of the problem. There are 62,000 teachers and in the third plan we are appointing 19,000 more. 500 houses for the lady quarters are so inadequate that it cannot touch even the fringe of the problems.

About the management of the scheme, Hon'ble Members have already pointed out the difficulty in the way. I should say all the organised bodies including taluk boards, grama panchayats, legislators, district development boards, N.E.S. officers and range inspectors—all these people will have to co-operate in order this gigantic programme accepted.

10-00 A.M.

Until this co-operation forth comes, it would be difficult for the department to effectively implement this programme. Therefore, I appeal through you, Sir, to the House and also to the outside agencies, to give effective co-operation for the successful implementation of this scheme.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Now the House rises and meets after half an hour.

The House adjourned for recess at Five Minutes past Ten of the Clock and re-assembled at Forty Minutes past Ten of the Clock

(Mr. DEPUTY SPEAKER in the Chair)

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—Sir, I want to touch a few points more. About institutions which impart religious education, the Leader of the Opposition has raised a point that these classes should never be allowed to function. According to Article 28 of the Constitution, there is a possibility of religious instruction being imparted in such of the institutions which are recognised by the Government and which are aided by the Government, partly. There are three possibilities under Article 28 of the Constitution. One, where the cost of the institution is fully met by the State. No religious instruction can be imparted in such institutions. Second, there is a possibility some educational institutions being administered by the State but established under an endowment or trust. In such cases and if the endowment or trust is created for imparting religious instruction, then the State cannot but allow religion instruction in such institutions because not a single farthing has been spent by the State. Then third, if religious instruction is given in an institution which is recognised partly aided by the State, then the parent cannot be compelled to send his child to such institution. If the guardian or parent does not give his consent the State Government cannot compel the child attending such classes.

About the panchayat courts it has been stated that there are factions and feuds in the villages and therefore it is possible that victimisation may take place. But the trend of modern thought is towards decentralisation of power and with the passing of the village panchayat and taluk boards act, we should trust these bodies and given them as much power as possible. I also know of the inconvenience that would be caused for a parent to go to the Magistrate's courts. I must however point out that it is the attendance authority who files a complaint before the panchayat courts. No one can take objection that the attendance authorities will nurse any illfeeling towards children. We may safely conclude that the attendance authority will not lodge any case at the instance of the panchayat courts.

Sri Y. VEERAPPA.—Can Counsels appear?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—According to the Criminal Procedure Code, it is a summons case and whatever procedure is prescribed, it will apply to the case before the panchayats. As far as magistrates are concerned, they will use summary procedure. The magistrate is an experienced officer and he is expected to fill up the form and hear evidence. It is not necessary to give reasons in writing.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—The Criminal Procedure Code does not make mention of panchayat courts. How then could such courts function under the Cr. P. C.?

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—In order to clear the doubt we have moved an amendment.

With these words, I commend the Bill for the consideration of the House.

†Smt. GRACE TUCKER.—Sir, I am really grateful to the many members who have taken part in the debate and who have offered useful, constructive suggestions on this Bill. About clause 1 it was stated that the State is hardly prepared for it. This clause clearly shows that a date may be specified, as 1st June as this would be the beginning of the academic year. The area would cover all the State leaving out certain areas which are not yet prepared for compulsion, in view of the fact that certain facilities like buildings are not yet available.

As far as section 1(7) is concerned, it has come in for some criticism. Compulsory education has to be made applicable in the first year to the children of the age-group 6-7, thereafter, in the second year, from 6-8. in the third year, 6-9 and so on, in the fifth year, 6-11. Power is given to the Government to notify the age-group.

Sri M. C. NARASIMHAN.—So, compulsion is only between the age-group 6-7 in the first year?

Smt. GRACE TUCKER.—Yes.

Sri M. C. NARASIMHAN.—That means the age group 6-11 will not be covered by the compulsory education to the extent of 90 per cent.

Smt. GRACE TUCKER.—We make a beginning in the first year.

Wide age-group 6-11 has been given in clause 1 (7) and that gives scope for extending the age of compulsory primary education so that, if at the end of the Third Plan we wish to extend it further, it would be possible and there is scope for it, within the Act.

Section 4 : has come in for a great deal of discussion. The Bombay areas and municipalities in South Canara and Bellary have certainly accomplished some good at least in the field of compulsory education. I do not say that they are perfect. In fact, many areas in the whole of the country which have introduced compulsory education have had to face a number of problems facing them. There is much more to be accomplished and several loop-holes and defects existing in the Acts would have to be looked into and perhaps revised. So, while it has to be revised and so more pressure would have to be brought, to day it is not the intention of the Government of the State or the Centre as we could see from the model legislation which has been given by the Central Government, to completely wipe out and scrap legislation in those areas. The intention is to utilise the results of the Act, the good results of the Act which are there which would accrue in certain areas and corrections wherever necessary may be made.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Why have you asked for schemes to be submitted in order to implement the scheme?

Smt. GRACE TUCKER.—We do intend to keep the good features of the Act and introduce certain amendments and certain clauses which would bring in more pressure, so, that the compulsion may be a success. However, you would agree that it would not be desirable to repeal the Act in these areas, because that would create a vacuum. Still these areas come within the purview mode of introduction of compulsory education to be valid in other areas. Perhaps the authority which is going to enforce the compulsion may be a different person. But the results would be the same. It is only the results would be the main thing that we have to look for, that is the children between the ages of 6-11 come into the schools. We do not wish to create vacuum by taking away whatever legislation there is at present. When the time comes and when the schemes have been given and if anything should be rectified in the schemes which are obtaining in those areas, certainly these things would be regularised and made correct; and I am sure that the compulsory primary education in those areas is sure to be a success.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Is it not obligatory on the part of the Government to call for these authorities to submit schemes and where is provision casting the obligation on the part of the Government?

Smt. GRACE TUCKER.—Well the whole Act is because Government wants to enforce compulsory primary education as required by the Constitution. Under section 4, Government may at any time call upon the authorities to submit to schemes. In any scheme of things, so far as compulsory Primary education, I think you would agree that certain areas alone would not be left out. Only we are trying to give local bodies an opportunity to run their own compulsory primary education in their areas.

Section 5 has also come in much for discussion, We do agree that the attendance authority should be a person of some status.

Sri B. G. KHOT.—I want to know what provision is made regarding the attendance authorities in the Bombay area?

Smt. GRACE TUCKER.—Since the scheme has been submitted by the local authorities, the municipal school board or the district school board, that would be scrutinised and gone into. With regard to the attendance authorities, the attendance authorities which have been specified in other sections of the Act, would come into force also in the Bombay area and the penal measures would apply to parents who do not send their children to school. We expect it to become a little more forceful.

I do agree that the attendance authorities being of some status. But it would not be quite possible due to financial stringency to call upon non-officials to act in this capacity. But in the rules envisaged, we are expecting some person of status—not non-official—an official to work as attendance authorities and several assistant attendances authorities also under him,

Section 7 has come in for much criticism and the Hon'ble Minister for Education has answered several sub-sections of that section.

(Sri M. C. Narasimhan was occupying the seat of the Chief Minister and speaking with the Minister for Revenue on the Treasury benches).

Sri Y. VEERAPPA.—On a point of order Sir. An Hon'ble Member, that too a Communist Member is occupying the seat of the Leader of the House. Probably he is aspiring to occupy that seat. Does the Deputy Leader accept his leadership? (*laughter*)

(Sri M. C. Narasimhan vacated the seat).

Smt. GRACE TUCKER.—Section 10 The Government of India model Act upon which this Act has been based, had in view the raiyat's child and some times the children in the rural area are not able to attend schools during certain seasons because he is helping on the farm or in the field. We are trying to give any other circumstance which may come in, bearing this in mind, or any other circumstance which may be prescribed as per rules. Penal clauses 13 and 14 have been answered.

Section 24 we shall try to cover the defects. Regarding Finance Memorandum, it has been answered already by the Hon'ble Minister himself.

11-00 A.M.

In this connection I would like to assure the House that adequate preparation has been made for the introduction of compulsory primary education. A survey of the number of children between the ages of 6 and 11 has been made and we have estimated how many children should come into school and how many schools should be there. In February 1961 an educational census had been undertaken of all the children between the age group of 4 years and 10 months and 7 years throughout the State and that has given us the number of children who would be attending schools. We have got the numbers consolidated not only for 1961-62 but also for 1962-63. This census cost us about Rs. 2 lakhs. Along with this census a survey of the existing schools and the additional number of children who would be coming into schools also was undertaken.

The third point where we show that adequate preparation has been made is that we had State level seminar on compulsory primary education recently. The D.P.I. and the senior officers had attended it and they have thrashed out in detail the work that should be undertaken, not only the principles of it but also the actual work that should be taken up. From there district level seminars and taluk range level seminars would be undertaken, in the very near future within the next two or three weeks and we expect that at the various levels people also would be informed about compulsory primary education and we would thus be able to disseminate information about this.

Sri J. B. MALLARADHYA.—Were these all official seminars?

Smt. GRACE TUCKER.—At the level of the taluka, public also would be included. At the official seminar we discussed only how information should be given and how people should be brought into this. An official enrolment drive is being proposed as soon as schools reopen. In the field of propaganda, if you would like to put it so, it is proposed to give wide publicity through the press, radio, film shows and other programmes. Meetings are also to be held during the first week soon after the re-opening of the schools. There will be conferences too. We also hope to have School Improvement Conferences thus bringing the people of the villages at all levels to understand what is being done and that we would like their co-operation in the implementation of this measure. Of course, we expect also a committee at the village level to be formed to undertake door to door propaganda and distribute pamphlets. We would like to enlist the co-operation of parents and the public. I think the members of this House will play no mean part in this great effort. There was a suggestion that this is election stunt and so on, but I do not think that any member would feel in that way because his own area, his own village or town and the families in his own constituency are concerned in this and we hope that we will have the co-operation of every one here and through various avenues the co-operation of the people in making this a success.

†Sri J. B. MALLARADHYA.—Sir, I wish to bring to your notice that the Secretariat of the Legislature has just now put into our hands amendments to the Mysore Compulsory Primary Education Bill. The Education Minister is proposing to move these amendments. I should like to draw your attention to rule 79 (1) :

“If notice of an amendment to a clause or Schedule of the Bill has not been given one clear day before the day on which the Bill is to be considered, any member may object to the moving of the amendment and such objection shall prevail, unless the Speaker allows the amendment to be moved.”

It is not merely with a view to taking objection that I point out this rule. It is better that you give us some time to propose amendments to the amendments. So I suggest that the consideration of the amendments may be postponed and this Bill may be taken up on Monday for further consideration. That means we can now take up some other business for the day.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I have suggested some of these amendments after hearing the arguments of the Hon'ble Members of the Opposition. If any amendment to amendment is suggested at the time of taking up the amendments, and if it is acceptable I will certainly look into it, but I do not think there will be any occasion for it as the whole thing is so clear.

Sri J. B. MALLARADHYA.—You have made radical change in the amendment to clause 16 by proposing to give this power to local boards.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—There is already provision for primary panchayat courts. On the same basis in municipal area where there are no magistrates, we have proposed to give the same power to the Municipal council. There is nothing new in this to be taken objection of.

Sri J. B. MALLARADHYA.—We want time to consider and to send amendments to amendments. We are not against the Bill. With agreement on both sides we can pass this Bill. We only want time to send amendments to these amendments. We can take it up on Monday.

Sri ANNARAO GANAMUKHI.—I would appeal to the Leader of the Opposition not to take up this objection because it is after hearing their speeches I have brought these amendments and they are also formal and consequential ones.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—A majority of the members feel that this clause giving power to village panchayats is very objectionable. It is not the opposition members alone who are of this opinion several others in this House and outside are also of this opinion. There is a consensus of opinion that this is a very dangerous proposition that panchayats should be entrusted with the power of enforcing this law. The Hon'ble Minister said that these amendments have been brought forward by him after hearing the speeches of the Opposition. I do not think any of us has suggested these amendments. From the trend of the talks a majority of the members of the House are against these amendments. What the Leader of the Opposition has just now said is that we are not against the Bill at all, but we are only against this particular anxious provision of the Bill and this opinion is shared by both sides of the House. We have only suggested postponement of the consideration of these amendments so that we may propose amendments to these amendments.

Sri KADIDAL MANJAPPA.—If the Honourable Members insist that it should be taken up on Monday, about ten minutes' time may be utilised. I have no objection.

Sri V. SRINIVASA SHETTY.—We also request the Government to reconsider this and see whether it can be changed for the better.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is:

“That the Mysore Compulsory Primary Education, Bill, 1961, be taken into consideration.”

The motion was adopted

Motion to propose further Consideration.

Sri J. B. MALLARADHYA.—I move:

“Under rule 96 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Business.

“That further consideration of the Mysore Compulsory Primary Education, 1961 be adjourned to Monday the 24th.”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The question is:

“That further consideration of the Mysore Compulsory Primary Education Bill, 1961 be adjourned to Monday the 24th.”

The motion was adopted

MYSORE SALES TAX (AMENDMENT) BILL, 1961.

Motion to consider

Sri T. MARIAPPA (Minister for Finance).—Sir, I beg to move:

“That the Mysore Sales Tax (Amendment) Bill, 1961 be taken into consideration.”

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Motion moved:

“That the Mysore Sales Tax (Amendment) Bill, 1961 be taken into consideration.”

Sri T. MARIAPPA.—It is a very simple measure which does not require any elaborate statement on my part. The whole thing has been set out in the Statement of Objects and Reasons and therefore, I hope the House would accept this measure.

† ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸ್ವಾಮೀ, ನಾವು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಮಾತನಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವುದು ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ. ತಾವು ಪುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್‌ನ್ನು ಕನ್‌ವರ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಈಗ ಸೆರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಾಗಿ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ಕಲೆಕ್ಷನ್ನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ಹೇಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೇನೆ.

ಮೂರನೇ ಪ್ಲಾನಿಗೆ ಹಣಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರಿ. ಮೂರನೆಯ ಪ್ಲಾನಿಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದು ಟೆಕ್ಸಾಸನ್ನು ಬಿಡದೇ ಬಾಕಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಈಗ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯವಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಾವು 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಾಕಿಯನ್ನು 75 ತಿಂಗಳನ್ನಿಲ್ಲ ವಸೂಲು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ದಾವಣಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕರಿಗೆ ಸೆರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಾಕಿ ವಸೂಲಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಪುಗರ್‌ಕೇನ್ ಸೆಸ್ ಅಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ನಾನು ಇಮಾಂಸಾಬಿಗೂ ಗೋಕುರಾಪ್ಪಮಿಗೂ ನಂಬಂಧವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸೆರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲಾಕಡೆಯೂ ಒಂದೇ. ಸೆರ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಣವನ್ನು ವಸೂಲಿ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ದೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೆಲಸಗಳಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಒಂದು ಸಲ ನೀತಿ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ವಸೂಲಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವ ಈ ನಿಮ್ಮ ನೀತಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಶ್ರೀಮಂತರಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವಂತೆ 75 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಬಾಕಿ ಹಣವನ್ನು ಆರು ವರ್ಷ ಮೂರು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣ ಕೊಡಬಹುದು